

[Brorsen.]

at hvis man i sin Tid havde gennemført vort Forslag, havde vi paa Nybygningskontoen for Flaadens Vedkommende alene haft et Beløb af 25—30 Mill. Kr. mere i de forløbne Aar, end Tilfældet har været. Vi havde Front til begge Sider, ogsaa til Socialdemokrater og Radikale. I 1929 var Parolen fra Socialdemokrater og Radikale: Jo mindre des bedre, og helst ingen Verdens Ting! Da havde de jo ikke det mindste imod, at det hele saadan omtrent kunde blive fuldstændig ødelagt — jeg antager ikke, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil modsige mig. Da opererede man med saadanne latterlige Tal, at det var en komplet Umulighed overhovedet at tænke sig, at vi kunde stille et Neutralitetsværn paa Benene. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch slaar om sig med stærke Ord og taler om, at ogsaa med Hensyn til denne Sag skal det være ærligt. Ja, hvad vilde der være sket, hvis de kunde have trængt igennem med deres Tanker netop i 1929? Da var vi jo Genstand for et hensynsløst demagogisk Angreb fra radikal-socialistisk Side, men paa dette Omraade er der altsaa sket en Frontforandring, navnlig for Socialdemokratiets Vedkommende, men de Radikale trasker jo i Hælene paa dem; selv om de maaske gør det med Ulyst og ugerne, er de alligevel med.

Derfor er det jo ganske anderledes Beløb, der nu staaar paa Finansloven, som det blev nævnt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, idet han sagde, at nu havde vi paa de militære Ministerier budgetteret et Beløb paa, jeg tror det var 71 Mill. Kr. Jeg vil indrømme, at det er et andet Beløb end de 10—15 Millioner, man opererede med i sin Tid, og derfor har jeg ogsaa sagt, at med Hensyn til det rent økonomiske er der jo ikke nogen særlig stor Forskel mellem Regeringspartierne og os; men vi har paavist, at der var forskellige Mangler ved den Ordning, vi fik for et Par Aar siden, og jeg skulde tro, at der ogsaa inden for Regeringspartierne efterhaanden er ved at være en Forstaaelse af, at der er visse Punkter i denne Ordning, der nødvendigvis maa ændres.

Det var jo derfor, vi fik dette 21 Mands Udvalg nedsat, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa en Omtale af. Jeg vil sige her, at da der var Tale om at nedsætte dette 21 Mands Udvalg for nogle Maaneder siden, var vi fra Venstres Side meget kølige over for den Henvendelse, der blev rettet til os. Der var jo 3 Opgaver, man skulde tale om i dette 21 Mands Udvalg:

vor udenrigspolitiske Stilling og Stillingen til Folkeforbundet, Stillingen til det nordiske Samarbejde og endelig selve det militære Forsvar, og dér udtalte vi, at med Hensyn til de 2 første Opgaver hørte det jo naturligt hjemme i det udenrigspolitiske Nævn, vi har i Forvejen, og med Hensyn til den tredje Opgave var det jo efter vor Opfattelse det naturligste, om Regeringen, hvis man virkelig vilde noget andet end det, der blev gennemført i 1937, fremsatte Forslag her paa Rigsdagen; saa kunde vi jo behandle det her paa sædvanlig Vis ligesom alle andre Forslag:

Jeg skal ikke sige noget om, hvad der er sket i dette 21 Mands Udvalg — det har jeg jo heller ikke Lov til, thi jeg er Medlem af det, og vi har 7 Segl for Munden og maa ikke tale det fjerneste om, hvad der er sket —, men jeg har i hvert Fald Lov til at konstatere, at der ikke er kommet Spor af Resultater ud af dette 21 Mands Udvalgs Arbejde i de forløbne Maaneder. Vi har faaet forskellige Foredrag af Ministrene, vi har drøftet forskellige Ting, men af det, man kalder Realiteter: ikke saa meget, som der kan ligge bag paa en Negl! Derfor tror jeg, at vi ogsaa her fra Venstres Side havde Ret, da vi altsaa med stor Kølighed gik ind i Arbejdet i dette 21 Mands Udvalg. Vi var temmelig klar over, at det skulde være et Udvalg, hvor vi skulde sidde og snakke med hinanden, men Resultater, praktiske Resultater i denne Rigsdagssamling vilde der saamænd ikke komme ud fra dette 21 Mands Udvalg, og det er jo dette, der er Tilfældet.

Jeg kunde saa have Lyst til yderligere at sige vedrørende hele dette Spørgsmaal, at naar Socialdemokraterne nu har en helt anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, end de havde i 1929, saa synes jeg — for jeg tror ikke, vi har faaet Forklaringen —, at det var rart at faa at vide, hvad det egentlig er, der har bidraget til denne Frontforandring fra hensynsløst Angreb paa os, da vi manede til Samling i 1929, til den Stilling, de indtager til Forsvaret nu. Det har jo altid været en Neutralitetsbevogtning, der har været Tale om. Vi vilde ikke fra Venstres Side stille i Udsigt, at vi skulde føre Krig, men et Neutralitetsværn skulde vi have efter vor Opfattelse. Men hvad er det da, der har medført Frontforandringen fra socialdemokratisk Side? Jeg synes, det kunde have sin Betydning at faa det at vide, for det er, som sagt, en Neutralitetsbevogtning, vi er Tilhængere af endnu, som det var, da vi havde vort eget Forslag fremme i 1929.

Jeg vil med Hensyn til dette Spørgs-